

Utilbøjelighed til at gaa ind paa det af Landstingets Udvalg stillede Forslag om Formen for Beregningsmaaden, efter som den dog vistnok stillede den foreskrevne gunstigere, end han var berettiget til at vente, og i alt Fald ikke sikrede Anstalten imod under nogen Omskændighed at faa noget Tab. Men jeg kunde dog tænke mig Muligheden af, at den ærede Finansminister ikke vilde være ganske utilbøjelig til at gaa ind paa et Forslag, som ikke havde disse Ulemper, som jeg her har fremsjort. Jeg mener, at et Udvalgs Arbejde burde indskrænke sig til at konferere med den højt ærede Minister om dette Punkt, og for saa vidt der var Mulighed derved, da ogsaa under Hensyn til, at Landstingets Udvalg enstemmig har gjort en Indstilling i den Henseende, og denne Indstilling ikke er bleven vedtaget, men derimod forkastet med en i øvrigt meget svag Majoritet — fremkomme med et Forslag, som den ærede Finansminister vilde acceptere. Muligheden herfor forekommer mig ikke efter den ærede Ministers Udtalelse i Landstinget at være absolut udelukket, og derfor synes jeg, der kunde være nogen Anledning til at komme tilbage til dette ene Punkt. I øvrigt vil jeg anbefale det høje Ting at fremskynde denne Lovs Afgørelse saa meget som mulig, idet jo aabenbart hvert enkelt Punkt i det Forslag, vi her have for os, maa siges at betegne et Fremskridt og paa adskillige Punkter endogaa et væsentlig Fremskridt i Forhold til de nu for Tiden for Anstalten gældende Regler.

Gad: Jeg vil i Anledning af de Ytringer, der nu ere faldne fra det ærede Medlem for Aalborg (Bramsens), tillade mig en kort Bemærkning. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i den Betragtning, han gjorde gældende, at ikke alene de, af den ærede Finansminister fremhævede 2 Punkter i den foreliggende Lov, men overhovedet alle de Bestemmelser, som indeholdes i den, ere af en saadan Bestaafenhed, at Loven vil være til Fordel baade for Anstalten og for Publikum, og at den derfor ogsaa helst bør udkomme snarest mulig, altsaa inden Samlingens Slutning. Jeg er ogsaa enig med ham deri, naar han antog, at det vilde være rigtigt at henvise Loven til et Udvalg, men jeg er oprigtig talt ikke enig med ham i den Grund, han anførte derved. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er en Lov af den Art og Bestaafenhed, at maaste en stor Del af Folketingets Medlemmer, særlig under de nuværende Forhold, hvor der lægges Beslag paa alle Evner lige

over for en betydelig Mængde Lovforslag, ikke have haft Tid og Lejlighed eller ville faa det til fuldstændig at søtte sig ind i alle Enkeltheder. Det kan derfor være ret naturligt, at Folketinget kunde ønske at nedlægge et Udvalg, for paa den Maade gennem de Medlemmer, man vælger, at faa en Slags Garanti for, at man kan slutte sig til Lovforslaget baade i dets Helhed, og hvad Enkelthederne angaar. Derimod er jeg ikke enig med ham i, at det vilde være ønskeligt at optage den Bestemmelse, han omtalte. Det kan maaste være ganske naturligt, at Udvalget, naar det bliver nedsat, har en Underhandling med Ministeren derom, men jeg siger paa Forhaand, at jeg skønner ikke, at en saadan Bestemmelse, som var foreslaet i Landstinget, er rigtig og naturlig. De Folk, som selv bryde Kontrakten, og som selv aldeles frivillig gaa ud af den Forsikring, de have sluttet, giver man en aldeles umotiveret Fordel, en Fordel fremfor alle andre, og det er der ingen Grund til. Man kan nemlig ikke gaa ud fra, at det er nok overalt, naar man siger, at i det enkelte Tilfælde har Livrenteanstalten ikke lidt noget Tab, thi skulde man gennemføre det Princip konsekvent, vilde man komme til mange Utiligheder. Nej, det Princip, som allerede er et liberalt Princip, og som man fornuftigvis kan søge at gennemføre i et saadant Tilfælde, det er, at vedkommende ikke vil blive stillet anderledes, end at man kan sige, at han i alle Henseender er billigt behandlet, og det vil han være, naar han saaledes hæver Kontrakten, og saa betragtes paa den Maade, som foreslaet i § 2, hvor altsaa ikke den strenge juridiske Ret i og for sig gøres gældende imod ham, men der tages det Billighedshensyn, som omhandles i Lovforslaget. Jeg slutter mig altsaa til Lovforslaget, og ogsaa til et eventuelt Forslag om, at det skal undergaa en kort Prøvelse i et Udvalg, men hvad det Punkt angaar, der blev fremhævet af det højtærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsens), kan jeg ikke være enig med ham deri.

Bramsens: I Anledning af, hvad det ærede Medlem udtalte, skal jeg gøre opmærksom paa, at det maa bero paa en Fejltagelse fra hans Side, naar han fremhævede, at Anstalten ikke gør Brug af den den tilkommende juridiske Ret til ikke at give den udtrædende noget, men at den giver ham noget. Dette er en Misforstaaelse af det ærede Medlem. Der er hjemlet Anstaltens Interessenter igennem Loven en Ret og Adgang til at udtræde, og der er nøjagtigt fastsat de Bilkær, under hvilke en saadan